Ч. 124. Львів, Неділя, дня 3. (16.) червня 1901. Річник V.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:
на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року 2·50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о год. 6-ій пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 9. ул. Коперника (Лїндого ч. 9.) Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїнї 10 кр. від стрічки, а в »Надісланім« 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Краєвий Сойм.

В понеділок збирає ся відрочений краєвий сойм на шесту, останню сесию. Звичайно підношено і в дневникарстві і в самім соймі нарікання, що правительство скликує сойм на так короткий час, що нема коли полагодити важних справ краєвих і і у великім поспіху ледво ухвалять буджет та перемолотять деякий начерк закона. Сим разом правительство лишило повну волю соймови, радити, поки сам схоче, хоч би до осени. Здавало-б ся отже, що тепер зможе сойм покористувати ся сею свободою і відбуде довгу сесию, щоби полагодити важні справи для краю. Однак, скілько зачуваємо, має се бути коротенька сесия, що вспіє ледво ухвалити буджет та може ще кілька дрібниць і тим завершить свою діяльність. По части і не можна дивувати ся, бо пора тепер як-раз не вельми пригідна для парляментарних робіт. Тепер як-раз почнуть ся польні роботи, задля яких господарі раді бути дома, а не сидіти в соймі. До того-ж се остання сесия, отже уми многих заняті вже виглядами на будуччину, иньших знов зовсім байдужі. Таким способом не можна сподївати ся великих добутків з сегорічної соймової сесиї.

А треба признати, що виділ краєвий приготовив більше як звичайно материялу для законодатної роботи. Вже дневний порядок першого засїданя вельми богатий. Крім дрібних справ, які скоро будуть полагоджені, бачимо справозданя з фондациї ґр. Скарбка і справозданя з діяльности Ради шк. кр. о народних школах і учительских семинариях, о середних школах і о промислових і торговельних школах. Стоїть на дневнім порядку справозданє про буджетову провізорию на липець і серпень, а відтак додаткове справозданє про краєвий буджет на 1901 р., з чого можна догадувати ся, що виділ кр. припускає, що буджет міг би тепер бути ще не ухвалений, а сойм міг би відрочити ся ще на вересень, чого однак в дійсности не буде.

Важні також справозданя про краєві рільничі заклади, огородничі і садівничі школи, про піднесенє годівлї худоби і молочарства. Виринуло на дневнім порядку також справозданє про творенє рентових осель. Є се начерк закона уложений в дусї внесень на вторічній соймовій сесиї пп. Гупки і Поточка. Цїлию сего закона має бути, уможливити збереженє і удержанє істнуючих рільничих посїлостий середних і творити нові середні посїлости селяньскі. Розходить ся о таку селяньску власність, яка становить підвалину суспільної будівлї, до якої змагав вже давнїйше кр. сойм в своїх заходах до побореня лихви і відповідної орґанїзациї кредиту або до утвореня парцеляцийного відділу при краєвім банку.

Відомі внесеня lex Гупка і Поточка викликали, як собі читателї наші нагадають, горячі розправи в соймі (проти lex Гупка заявили ся у нас всїх віча і збори народні), а сойм відослав обидва внесеня краєвому виділови, не давши єму в тих справах нїякого порученя, значить, хотів їх погребати. Тимчасом виділ кр. приготовив по переведених студиях два начерки законів, один про »творенє рентових осель«, другий про »часову неподільність рільничих посїлостий, користаючих з рентового кредиту«.

Рускі посли були противні обмежуваню свободи подільности ґрунтів, як небудь вважали все роздроблюванє сельских господарств ослабленєм їх сили, однак мали все на думцї і прикмети народного характеру руского народу, що так високо цїнить індивідуалїзм, а крім того були тої думки, що перше треба подбати про спосіб прожитку для тих, що не будуть мати ґрунту, а доперва тодї можна би думати про творенє таких рентових осель. Можна сподївати ся, що й сей проєкт кр. виділу викличе дуже оживлену розправу.

Важні також на дневнім порядку предлоги лїсового закона, о охороннім задереваленю (може залїсеню), о садженю і охоронї дерев при публичних дорогах, управильненє опіки над убогими, о примусовім обезпеченю від огню, о посередництві працї. Так отже вже перший порядок дневний дає послам многоважні справи до полагоди, які вимагають зрілої розваги і пильної працї, а тимчасом можна побоювати ся, що і лїтна пора і передвиборча горячка стануть на перепонї спокійному і розважному полагодженю сих начерків законів.

Цїсар в Празї.

Цїсар опустив Градчин о год. 9. рано і удав ся на отворенє нового мосту Франца на Велтазі. Чудова погода. Публики незмірні товпи. Найвисші достойники і члени аристократиї очікували цїсаря на площі перед мостом, де уставлено величавий бальдахим для цїсаря.

Цїсаря повитав кардинал Скрбенський по чески, висказуючи прошенє, щоби цїсар віддав

Львівска духовна семинария
в лїтах 1897—1901.

(Конець).

Рух найновійший.

Рік 1899/900 се час знаменний для цїлої українськоі молодїжи. »Дух житя«, що повстав по першім вічу академиків, скликанім в справі українсько-руського університету, обняв всї кружки, всї ґрупи українськоі молодїжи. Академічна молодїж, яка ґрупує ся в тов. »Академічна Громада«, починає видавати »Молоду Україну«, орґан для молодїжи, а »Громада« стає ся осередком, серцем всїх молодих Українцїв. Вплив першого віча та роботи сьвітских товаришів, не міг не відбитись і на богословскій молодїжи. І тут закипіло. Питомцї рвали ся до дїла. Потворили ся приватні кружки, що поставили собі за цїль інтензивну працю над собою і прочими товаришами. На сходини кружків являло ся більше, чим коли небудь слухачів. Ту дискутовано над ріжними пекучими справами, над роботою на тепер і в будучности. Критиковано оспалість руского духовеньства, єго рівнодушність на найновійші ворожі вірі струї, єго жах перед друкованою, науковою книжкою і т. п. Ідеалом, метою сих »кружковцїв« був поки-що працьовитий і порядний під кождим зглядом питомець, та ще красший в будучности католицкий сьвященик-народовець. З кружками солїдаризували ся всї питомцї Українцї. З часом центральним таким кружком стали получені виділи всїх товариств, з прибраними одиницями позавиділовими. Від тепер всї важнїйші справи так загальні, як товариств, приходять під спільні обради.

Дїлом такого осередка був минулого року протест проти сьвяткованя Росиєю 25-лїтного ювилея насильного навернення хомлских унїятів на православє. Якого він не наробив тодї шуму! Одні виступали против єго форми (що правда дуже нещасливої, се й самі богослови признавали) другі против гадки, треті проти одного і другого. Взагалї мало хто розумів поступок богословскої молодїжи (дехто не розумів навіть поодиноких слів та значків), а майже нїхто з нею не солїдаризував ся.

Робота розпочата минулого року, не устає й тепер, а змагає ся. Працьовитих, ідейних людей чим раз більше. Питомцї не лише працюють над собою дома, але починають працювати і на університетї, в семинари проф. д-ра Студиньского. Небавом вже буде міг почванити ся сей професор красними овочами своєї щирої а невтомної працї над богословами.

Сего року почали питомцї ходити партиями до товариства »Кредитовий Союз«, де д. Кость Паньківский обзнакомлює їх з веденєм кредитових товариств.

З огляду на се, передовсїм на сї два останні лїта, реформа семинариї задумана Митрополитом, має вже тепер приготований терен. Треба лиш такого знаня людий та обставин, такої енерґії та бистроти ума, якими може повеличати ся наш голова Церкви, а з другого боку такого знаменитого материялу, який находить ся між рускими богословами, а в Бозї надія, що наша семинария буде колись взірцем для прочих подібних заведень.

Отся, зростаюча послїдними роками струя до більшої, інтензивнїйшої працї над собою, отсе більше зрозуміне серед загалу питомцїв теперішного положеня нашої церковної та народної справи, отсей одним словом живійший рух серед богословскої молодїжи на кождім приступнім їй поли, а з другого боку конечна а задумана вже властями в тім самім напрямі реформа семинариї, — се той перелом, се та рокова хвиля яка звіщає нашому народному дїлу в Галичин хоч в части лїпшу будучність.

Сим роком кінчить ся для богословскої молодїжи епоха »самоуправи і самоуцтва«, а настає иньший час, де молодий чоловік не буде полишений сам собі а найде пораду і поміч у старшого, найде свого учителя.

Отсе по можности вірний образ житя українськоі молодїжи за 1897—1901 р.; про всї найновійші прояви в семинариї я лише натякнув побіжно, бо про се говорити основно і докладно єще пора.

У Львові, дня 20. мая 1901.

Ярослав Левицкий.

сей міст до публичного ужитку та зволив приймити опис єго будови. Кардинал закінчив окликом »слава!« на честь цїсаря, а сьпівацке товариство »Гляголь« відсьпівало цїсарский гимн.

Відтак промовив бурмістр Срб, а на се відповів цїсар по чески і по нїмецки, що радо сповняє прошенє і віддає міст до публичного ужитку, як ступінь до дальшого розвою міста Праги. Серед неумовкаючих окликів »слава!« цїсар удав ся на міст, переходив ся по нїм і оглядав єго структуру, а на обох берегах Велтави згромаджена публика підносила безконечні оклики на честь монарха.

Новий міст Франца, отворений вчера, має 16 і пів метра ширини і коштував 2,200.000 К. Будова почала ся в р. 1898. і скінчила ся в маю с. р.

По повороті до Градчина цїсар давав загальні авдиєнциї. Між иньшими приняв цїсар також депутацию міста Праги з др. Србом на чолї, яка вручила мемориял з бажанями міста Праги.

Мемориял просить межи иньшим за розпарцельованє фортифікацийних ґрунтів, за вибудуванє будинку для вово утвореної ческо-нїмецкої академії красних штук, за утворенє т. з. великої Праги, на взір »великого Відня«, а вкінци, щоби один з членів цїсарскої родини постійно замешкав в Празї.

Пополудни цїсар звиджував передмістя Праги. О год. 2. виїхав разом з дружиною до Старого міста. Звидїв там міську щадницю і краєвий Банк, де в сали засїдань оглядав величні образи. Урядників розпитував ся цїсар про відносини і розвій банку та записав своє імя у памятну книгу.

Відтак цїсар поїхав до Королївских Виноградників довгим шпалїром шкільної молодїжи і публики. Перед ратушом вручено монарсї китицю, а бурмістр Вісек виголосив ческу промову, на яку цїсар відповів по чески. В сали засїдань привитав цїсаря по чески презес повітової ради др. Герольд, якому цїсар відповів по чески. При оглядинах ратуша др. Герольд показував плян нового шпиталя, побудованого з нагоди 50-лїтного ювилея панованя монарха. Цїсар з великим вдоволенєм приняв сей доказ льояльности і патріотизма мешканців.

В дальшім ходї цїсар поїхав до Жижкова, оглянув тамошний костел, також ювилейний, а звідси до Карлина, де перед ратушем уставлено величаву триюмфальну браму і дві ґрупи живих образів. Шкільна дїтвора кидала рожі до стіп цїсаря. По промові тамошного бурмістра, цїсар відповів дуже приязно по чески і серед ентузиястичних окликів публики повернув до Градчина.

О год. 6. вечером відбув ся другий ґалевий обід, при якім знов взяло удїл кількасот осіб з аристократиї, ґенералїциї, полїтичних і автономічних достойників, послів обох народностий, ректори полїтехнїк і унїверситетів ческих і нїмецких, бурмістри передмість і т. д.

Перед 8. год. удав ся цїсар до гарно удекорованого, нїмецкого театру. Там повитали цїсаря намісник, краєвий маршалок, інтендант театру Урґан, президент нїм. театрального товариства ґр. Освальд Тун-Сальма і директор театру Найман. При появі цїсаря в льожи, публика встала з місць і підносила оклики в честь цїсаря. Представленє складало ся з другого акту опери Ґльова »Маєнкенїґін« і послїдного акту Ваґнера »Майстерзінґер-ів«.

О год. $^1/_2$10. цїсар вернув на Градчин. Місто було величаво ілюміноване, натовп публики незвичайний, а погода сприяла через цїлий день.

З полїтичного поля.

В прасї курсує тепер статя, в якій є коротко зібраний зміст брошури, що єї мав написати в нїмецкій мові якийсь член одного з пануючих европейских домів та видрукувати в Австриї. Однако кревні автора мали викупити і знищити весь наклад, щоби тим способом захоронити єго від неласки могучого двора. Помимо сего кілька екземплярів розійшло ся межи знакомими княжого автора, живо занимаючого ся міжнародною полїтикою.

Чи правдиве се леґендове і понстанє статї, чи нї, на всякий спосіб она є замітною сама собою. Автор — каже статя — начеркнувши живо розвій і частинний упадок романьских держав на Заходї та відтак величезний розріст російскої могутности на Сходї, пригадує слова Наполеона I., який приповів супремацию Росиї над Европою. Росия вже нинї коли не веде перед Европі, то всеж таки є наймогутнїйшою державою на земскій кули.

Одинокою для неї правдивою запорою розвою є Анґлїя. І бути може, що суперництво межи північною Ромою, а богатою на гроші і кораблї Картаґіною буде тревати ще десятки лїт. Але скорше чи пізнїйше з неумолимою консеквенциєю одноцїльний, величезний орґанїзм російский заабсорбує окружаючі єго анґлїйскі постерунки, як передовсїм Індиї. Цїла Азия скорше чи пізнїйше дістане ся під безпосередний вплив Росиї.

Другим по Анґлїї суперником є для Росиї Нїмеччина, а говорячи докладнїйше, Пруси. Хто знає відносини нїмецкого Союза, сей відає, що сї два вискази не є ідентичними. Однак суперництво Берлина не було нїколи, не є тепер і не може стати небезпечним для Росиї. Може стати ся хиба недогідним через злуку з Анґлїєю. Бо на дїлї сила, створена Бісмарком, має слабі ноги. Належить памятати, що двайцять лїт по смерти Фридерика Великого, по найсьвітлїйшім розвою Прусів, ся держава завдячувала своє істнованє лише російскій помочи по Єнї а потім по Фрідляндї та Ерляв. Як тодї, так само і тепер значінє і могутність монархії Гогенцолєрнів залежали би від одної програної війни. Програну знесла Австрия, знесла Франция, яка лише в наслїдок внутрішного розладу стратила на значіню, але не перенесли би єї Пруси.

Тому мілїтарна сила є для Прус прямо услівєм істнованя. Осторожні а впливові берлиньскі круги безнастанно застановляють ся над сим і констатують непокоячий факт, що вже нинї відношенє сили пруских військ до других сусїдних держав не є таким, як було в р. 1870. Нїмецкий Союз в своїм теперішнім устрою є сьвіжим продуктом, без довгої історичної традициї. Цїле полудне, штучно відорване від австрийского впливу, не зляло ся зовсїм з півночию. Альзация і Льотарийґія тужать за Франциєю.

А цїле західне пограничє, коли б не надмірна льояльність Поляків, творила би тримілїоновий постерунок против Прус. Сумні консеквенциї повстань в половинї минулого віка научили Поляків опирати свої жаданя на підставах істнуючих відносин. Але нїмецкий нерозумний шовінїзм тим більше підганяв Поляків на дорозї сеї мудрої і спокійної полїтики та допровадив до такої сильної расової відрубности, як нїколи перед тим. Ті самі Поляки, що давно спроваджували нїмецких кольонїстів і свої міста закладали на маґдебурскім правї, нинї радше з Китайцем підуть поруч, чим з Нїмцем. Для ґерманьскої культури є се траґізмом, що нинї дістав ся провід в пруські руки. Спадкоємцї Бісмарка вивели на Сходї такий мур, якого ґерманьска культура нїколи не переступить.

Істнованє Прусів полягає лише на їх воєнній силї. Всї другі европейскі держави є під зглядом свого побуту в кориснїйшім положеню. Росия, Анґлїя, Франция, Іспанїя, Італїя мають природні границї. Австрия має відвічну традицию держави, зложеної з ріжних елементів, які, хоть не всї, але в переважній части потребують себе взаїмно. Одним словом Австрия мимо своєї позірної неодноцїльности посїдає державну ідею, нечувано сильну, а не виключаючу навіть дальшого розвою в полудневій Нїмеччинї, де хотяй нинї придавлений, але тим сильнїйше відчувають настрій для приналежности до федералїзма під скиптром Габсбурґів.

Відтак автор подає обємисту статистику ріжних проявів нїмецкого сепаратизма у відношеню до Прус та доходить до переконаня, що Росия і Австрия під богато зглядами мають спільні інтереси та що з їх порозуміня піде напрям дальшої судьби будучности.

Новинки.

— **Календар.** В недїлю: гр.-кат. Лукияна; рим.-кат. Бенона. — В понедїлок: гр.-кат. Митрофана; рим.-кат. Адольфа. — Ві вторник: гр.-кат. Доротея, Маркияна; рим.-кат. Марцеля.

— **При змінї місяця просимо наших Передплатників о вирівнанє залеглостий, бо в противнім разї буде Адмінїстрация зневолена, застановити всїм довжникам дальшу висилку часописи.**

— **Репертуар руского народного театру у Львові.** В недїлю дня 16. с. м. (в салї »Gwiazd-и« ул. Францїшканьска): *„Циганка Аза“*, драма в 5. дїях Мелєрової, перероблена з повісти Крашевского, зі сьпівами Носковского.

Початок точно о 8. год. вечером.

Цїни місць: Крісло першорядне 2 кор.; крісло другорядне 1 кор. 60 сот.; крісло третьорядне 1 кор. 20 сот.; партер стоячий 80 сот.; а для ґімназиястів і військових низше фельдвебля 50 сот.

— **Приватні іспити** в Рускій школї видїловій імени Шевченка будуть відбувати ся дня 28. червня від 9. години. Зголошеня належить надсилати найдальше до 24. с. м. до заряду школи ул. Стрілецка ч. 6.

— **Видїл »Руского жіночого кружка« в Коломиї** має честь повідомити своїх Вп Членів, що загальні збори того Товариства відбудуть ся дня 21. червня с. р. о 5. годинї пополудни в комнатї Товариства, а в случаю недостаточного числа членів о 6. годинї того самого дня. За видїл: *Мария Слюзарова*, предсїдателька. *Наталїя Юркевичівна*, секретарка.

— **Загальні збори** Тов. кредитового »Бескид« в Сяноцї відбудуть ся дня 18. с. м. о $5^1/_2$ год. пополудни в комнатї »Руской Бесїди«. Дневний порядок: 1) Справозданє комітету. 2) Вибір надзираючої Ради. 3) Вибір Дирекциї. 4) Вибір контрольної комісиї. 5) Внесеня членів.

— **Артист про Сьвятїйшого Отця.** Один з віденьских медалїєрів, п. Маршаль, одержав з Риму порученє, аби зробив памятковий медаль ювилейного року. На однїй сторонї медаля мала виднїти подобизна Льва XIII. Маршаль поїхав до Риму, аби міг совісно виконати порученє. По приїздї був на авдиєнциї у кардинала Рамполїого, а дня 23. мая удостоїв ся авдиєнциї у Св. Отця, підчас якої мав зняти модель. В назначеній годинї папский шамбелян завів єго до приватної бібліотеки коло кабінету Папи. Ледви уставлено фотель на малім підвисшеню для відповідного осьвітленя, Сьв. Отець війшов до бібліотеки. Ступав певним кроком, сам, без нїчиєї помочи і без палицї. Маршаль упав Єму до ніг, але Папа схилив ся і підніс артисту, витаючи єго щирими словами. Опісля без труду підійшов до уставленого фотеля і візвав артиста, аби розпочав роботу. Говорив голосно, поважно, гарним, звучним, виразним голосом.

Мушу заявити — оповідав Маршаль по повороті до Відня — що я не вірив оповіданям про черствість Папи. Те, що я бачив, переходить всякі оповіданя. В тім великім Старовинї живе чудова сила. Старість досягла Єго, але не вирила на Нїм свого пятна, якими пятнує звичайних людей. Легко похилена вперед, згорблена стать — ось і все, що вказує на 92. рік житя Папи. Лице сьвіже, румяне; скіра гладка; чоло чисте, незморщене; погляд сьмілий і бистрий. Нї голова, нї руки не трясуть ся. Взагалї теперішний стан здоровля Сьв. Отця подає надію, що Папа ще довго пробуде на престолї.

— **З Улашковець** доносять: Відпуст св. Йоана Хрестителя в церкві оо. Василиян розпічне ся порядком місийним дня 4. липня с. р. вечірнею, проповідию і обходом, а тревати буде аж до 8. липня. — Хто вибирає ся на сей відпуст, а хоче користати з місийних наук, нехай завчасу прибуде до Улашковець.

— **Іменованя.** Мінїстер просьвіти іменував звич. професора полїтехнїчної школи у Львові Ґустава Бізанца предсїдателем, а звич. професора сеї школи цїсарского радника Едґара Ковача членом ц. к. іспитової комісиї для II. державного іспиту на видїлї сухопутного будівництва в полїтехнїчній школї у Львові.

— **Звертаємо увагу ВП. Читачів** на оголошенє видань Руского Товариства педаґоґічного, заміщене в інсератовій части нашої часописи. Видїл Товариства просить завчасу замовляти потрібні книжки (на нагороди для учеників), аби можна їх на час доставити на місце.

— **Зі Станиславова** доносять нам, що на днях застановлено роботи коло будови епархіяльної семинариї.

Примір польского шовінїзму. Зі Стрия пишуть до »Дѣл-а«: »Перед стрийским трибуналом ставав недавно за сьвідка один з возьних стрийского суду. Будучи Русином, складав свої зізнаня по руски. Се так не сподобало ся п. президентови стрийского суду Гінцому — як показує єго назвиско, Полякови чистої крови, — що візвав возьного, викричав на него та грозив, що увільнить єго від служби, коли він »бавить ся в полїтику«. Возьний наполоханий став перепра-

шати п. президента та обіцяв, що вже більше не буде говорити по руски. Аж се успокоїло п. президента, і він зволив ласкаво »дарувати« на сей раз возьному его »провину«. Тількож Русини з своєї сторони не можуть дарувати п. президентови такої провокациї і тяжкої образи національних руских чувств та домагають ся з одної сторони від Єго Екс. п. президента Тхуржніцкого, щоби п. Гінцого поучив про межі его обовязків і прав«.

— **Будова зелїзниці Львів-Самбір-Ужок**, проєктована від кількох лїт, буде вже незабаром розпочата, але і в двох партиях, бо доси приготовлено пляни і кошториси лише на просторонь від Львова до Самбора. Лінія від Самбора через Турку до Ужока доперва в стадиї трасованя.

— **З Коломиї**. Дня 14. с. м. мав відбути ся процес против розбійничої банди з Залуча, яка м. р. вимордувала цїлу жидівску родину в залуцкій коршмі. Однак показало ся, що головний виновник Надурак утїк рано ще з двома розбишаками, Бандурским і Летким. Они вибили в ночи отвір в мурі і над раном, коли забрала ся військова сторожа, вискочили незамітно і пропали.

— **Родинна драма**. З Янова доносять: В домі п. Р., завідателя дібр в Вишенцї, збула ся днях страшна драма. Коли п. Р. виходив рано до двора, жена заявила єму, що отруїть ся, але п. Р. уважав се за жарт. Однак жена п. Р. заповіла правду, бо по відходї мужа розробила стрихнїну, замачала в ню три кусники цукру і подала їх дїтям. Але дїти не хотїли їсти цукру, бо був гркий. Сама пані випала склянку води зі стрихнїною і післала служницю по мужа. Прийшов п. Р., але спершу не вірив жінцї, коли сказала, що дїйсно випила трутину, аж за хвилю п-нї Р. дістала нападу корчів і по трех ходинах тяжкої муки померла. Прольоґу сеї драми не знати.

— **По 22 лїтах**. В роцї 1879. найдено в лїсї коло Домажира трупа мущини, але так страшно покалїченого, що не можна було розпізнати черт лиця. Мимо енерґічного слїдства не викрито тодї убійника. Аж тепер смерть одної женщини навела на слїд злочинця. Іменно теща селянина Миколи Максимишина умираючи, зізнала на сповіди, що перед 22 роками прийшов до дому Максимишина якийсь богатий згінник і просив о нічлїг. Максимишин злакомив ся на гроші і в ночи убив незнакомого. Аби затерти слїди, опалив трупови голову соломою і виніс его до лїса. В наслїдок тої передсмертної сповіди, жандармерия арештувала Миколу Максимишина, 46-лїтного господаря і відставила его до суду у Львові.

— **Щедра жертва**. З Дїдилова, повіта каменецкого, пишуть до »Дѣл-а«: Ґр. Дїдушицкий з Неслухова, дарував для погорільцїв Дїдилова 600 К, 32 сосни і 32 дуби. Селяни не мають слів подяки за так великодушний дар. Треба додати, що ґр. Дїдушицкий є взагалї дуже учинний для селян, без ріжницї, чи то Русини, чи Поляки.

— **З краківского унїверситету**. Деканами на слїдуючий рік вибрано: на богословскім видїлї кс. проф. д-ра Володислава Кнапіньского; на правничім проф. д-ра Ксаверого Фіріха, а на фільософічнім проф. д-ра Вільгельма Крайценаха. Вибір декана медичного видїлу відбуде ся в найблизшу пятницю.

— **З львівскої судової салї**. Вчера покінчив ся процес против І. Саковича, камінярского підприємця, обжалованого о фальшованє векслїв і спроневіренє кавций. Саковича засуджено на 2 лїта тяжкої вязницї з постом, на судові кошти і на зворот заподїяних шкід.

— **Дефравдация перед судом**. В Кракові відбула ся судова розправа против Онуфрея Роздольского, б. почтового експедитора в Волї Юстовскій коло Кракова, за здефравдованє 1.386 кор. 89 сот. Обжалований боронив ся тим, що заберав все гроші зі собою, як їхав до Кракова, аби не украли їх з каси злодїї. Одного разу, коли мав при собі 1.300 кор, запізнав ся при склянцї з якимись трема мущинами і упив ся. Що дальше стало ся, обжалований не знає, але на другий день не найшов вже тих грошей в кишени. Роздольского засуджено на 4 місяцї тяжкої вязницї.

— **Почтові складницї** (Postablage) ввійдуть в житє з днем 16. с. м. в Повлї малій, живецкого повіта; в Глоголеві, мисленицкого повіта; в Ратиховичах, велицкого повіта; в Зренцинї, коросняньского повіта; в Сташенцинї, ропчицкого повіта; в Бонковичах коло Хирова, в Качанівцї, скалатского повіта; в Альбиговій, ланцутского повіта; в Вицинї, золочівского повіта; в Бжеску, в Збоїсках, львівского повіта; в Фразї, рогатиньского повіта; в Чермнї, горлицкого повіта; в Плазї, хшанівского повіта і в Касинї вел, лиманівского повіта.

— **Старий довг** мають сими днями виплатити з каси Сполучених Держав північної Америки п. Н. Стернсови з Дорчестер, Масс. на квіт написаний перед 120 роками. Було то в часах борби о волю 1781. р. З поля битви наз'їздило ся до Бостону кілька сот ранених вояків, а правительство не мало навіть сердств на їх прокормленє, через що було змушене розписати малу позичку. Прадїд Стернсова позичив тодї 18 долярів 67 центимів, на що дістав квіт, що правительство зобовязує ся віддати єму довг враз з 6%. Однак прадїдь, дїд анї отець не відобрали сего довгу, аж правнук здогадав ся — і має тепер з процентом відобрати 17 разів таку суму, як виносила позичка.

— **Вироблений смак**. Офіцира анґлїйскої експедициї, котру недавно виправили в глубину середущої Африки, стрітила дуже погана смерть. Маширував він на чолї 50 вояків, коли ненадїйно вискочив з корчів величезний лев, спіймав его в зуби і пропав в гущавинї, заки вояки стямили ся і вспіли вистрілати. Знав видно котюга, хто найсмачнїйший, бо »ґемайного« не хотїв навіть заривати...

— **З добрій вірі**. Цїкаву виставу можна оглядати на всеамериканьскій виставі в Буфальо. Є се збірка всїх підроблених средств поживи, які продають ся в Америцї за справедливий товар. Кождий наочно може переконати ся, як много споживає сего дрантя в добрій вірі.

— **Дрібні вісти**. На фільварку Зузанівка коло Рудник, відгаєцкого повіта, погоріли онодї стайнї і шопи. Погибло в огни 16 волів вартости до 400 корон. Крім того згоріло 150 кірцїв жита, молотїльня, 11 возів і 15 плугів. Той фільварок є власностию д-ра Чижевича зі Львова. — В Корсові, брідского повіта, вибух огонь в домі селянина Йосифа Конарского і розширивши ся при сильнім вітрі знищив 9 селяньских загород і школу. Шкода виносить до 30.000 корон. Причиною пожару була неосторожність Конарского при вареню фарби. — В фабрицї набоїв в Іссе коло Парижа наступив вибух в тій хвили, коли робітники мали опускати фабрику. Одно крило фабрики завалило ся, а під звалищами доси найдено 15 трупів. 18 робітників є тяжко ранених.

— **Гумористичний кутик**.

Зловив за слово.

Муж: Як тобі подобав ся вид з сеї гори?

Жінка: Чудесний, я просто стратила мову.

Муж: Коли так, то я скажу тут побудувати віллю і останемо тут на завсїгди.

Взяла на відвагу.

Судия: Дивує мене, як ви, слабосильна женщина, могли зловити сего кремезного злодїя, оббити его та потім еще і звязати!

Сьвідок (соромливо): Я була пересьвідченою, пане судию, що се мій муж, на якого я чекала до пізної ночи.

Пізнав себе.

Модерний маляр змалював портрет ексцеленциї у всїх барвах веселки.

Ексцеленция не приймив портрета і справа оперла ся о суд. Суд признав слушність твердженю ексцеленциї, що се не є портрет его особи.

Тодї маляр домалював на портретї ослячі уха і вивісив его на виставу.

Коли ексцеленция довідав ся про сю сензацию, приїхав на виставу і закупив портрет.

Маляр, беручи з подякою гроші, завважав: Я знав напевно, що тепер ексцеленция пізнають себе.

Посмертна † оповістка.

Лукіян Татомир, директор мужеской семинариї учительскої у Львові, упокоїв ся в пятницю 14. червня с. р. о год. 3½ по довгій і тяжкій недузї в 65. роцї трудолюбивого житя. Покійник походив з руского роду, однак обставини зложили ся на те, що виховав ся і зріс перенятий польским патріотизмом і не лише брав участь в полїтичнім руху 1863. р., але й пером на лїтературній ниві трудив ся з великим успіхом для польского письменьства. Головно присьвятив він свої сили працї на ниві ґеоґрафії й історії і тут положив великі заслуги яко талановитий популяризатор. Єго науково-популярні твори допомогли єму до осягненя професури в мужескій учительскій семинариї у Львові, де опісля став директором. На сїм становищі виховав цїле поколїнє народних учителїв, ви начивши ся батьківскою печаливостю і дбалостю, щирою любовю і прихильностю для повіреної єму молодїжи, котра взаїмно его любила і високо поважала.

Зараз в початках учительского заводу війшов покійник в лїтературні зносини з проф. Барвіньским, котрі замінили ся в щиру приязнь і користуючись історичними і етноґрафічними замітками проф. Барвіньского, переробив він значно свою »Geografia Galicyi« (найлїпша в тім предметї книжка), видавши єї другим виданєм. Впливови проф. Барвіньского признавав сам покійник предметовий і справедливий погляд на польско-руські відносини, а се проявило ся не лише 2-ім виданю »Geografii Galicyi«, і в 2-ім виданю книжки »Dzieje Polski«, але й в его предметовім становищі на посадї директора утраквістичної семинариї в его сердешних відносинах з учительским збором. Тим то смерть его є великою втратою не лише для шкільного і педаґоґічного письменьства, уле й для закладу, в котрім 30 лїт трудив ся. Зломаний невідрадними відносинами родинними понехав в останних роках письменьску працю, але бремя своє двигав з витревалостю і християньскою терпеливостю. Кидаючи грудку землї братньою рукою на сьвіжу могилу покійника, бажаємо, нехай єму земля пером, а між учительством за щирі его труди вічна память!

О. Теодор Мацелюх, парох Дїдилова, буського деканата, упокоїв ся в Станиславові підчас побуту в домі своєї внуки, дня 13. с. м. в 89. роцї житя а в 58. р. сьвященьства. В. є. п.!

Юлїя з Леґінїв **Ставнича**, жінка пароха в Тязові, член »Просьвіти« і »Товариства руских женщин« в Станиславові, померла дня 11. с. м. на 34. роцї житя. В. ї. п.!

Емілїя з Вощиньских **Височаньска**, жена старшого офіцияла в Перемишли, упокоїла ся 10. с. м. в Щавницї. В. ї. п.!

Каролина з Гордїєвских **Ґудзьова**, вдова по приходнику в Вовчинцях, упокоїла ся в Пятковій дня 4. с. м. в 80. р. житя. В. ї. п.!

Телеґрами.

Відень, 15. червня. Polit. Corresp. доносить з Риму, що там роблять приготованя до обходу 20-лїтної річницї повтифікату папи Льва XIII. Сей ювилей припадає в дни 20. лютого 1902.

Будапешт, 15. червня. Угорский сойм приняв цїлий закон про incompactibilitas в подрібній розправі з додатковим внесенєм президента мінїстрів Селя, що такий самий закон для палати маґнатів мусить предложити ся перед кінцем 1902 р.

Будапешт, 15. червня. Робітники в закопах, приналежних до тов. державних зелїзниць і в фабриках машин в Анїнь і Штайзак, рішили на случай, колиб дирекция в закопах в Рещіца здержала роботу — і собі-ж застановити працю. Тодї число страйкуючих робітників зросло би до 12.000.

Ґрац, 15. червня Деякі посли до стирийского сойму внесли протест против скликуваня сойму в хвилї, коли більша часть вослів, особливо з сїльскої куриї, не може взяти удїлу в сесиї задля завсїдових робіт. Сей протест мають відчитати на першім засїданю стирийского сойму.

Петербург, 15. червня. »Русский Листок« доносить з Берлина, що цїсар Вільгельм має прибути сего року на великі маневри в Конґресівцї.

Вешинґтон, 15. червня. Як доносить бюро Вольфа, Союзні Держави постановили занехати протесту против наміреного полишеня сильного нїмецкого ґарнїзона в Шанґаю.

Брукселя, 14. червня. Indenpendense і Soir доносять, що Крґер виміняє безнастанно з Ботою шифровані депеши та що приготовлює велике coup в трансвальскій справі.

Липск, 15. червня. Міжнародний конґрес видавцїв і накладчиків ухвалив поручити центральному бюрови, аби оно постарало ся, наклонити австрийске і угорске правительство до приступленя до берненьскої конвенциї о охоронї творів лїтератури і штуки.

Одесса, 15. червня. Против мордівникови Володкевичевої Малишева, відбуває ся ту процес перед окружним судом. Малишев признав ся, що він убив Володкевичеву. Зі 100 завізваних сьвідків суд переслухав лише 25.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.
Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цїлком змінене виданє) 1 К, опр. 1 К 30 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 сот., опр. 1 К 30 сот. *Наші зьвірята 80 сот. *Дїточі вигадки ч. І. 60 сот. *Дїточі вигадки ч. II. 60 сот. *Забавки для дїтий 80 сот. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 сот. *Нашим дїтям ч. І. 80 сот. *Нашим дїтям ч. II. 80 сот. *Казки Андерсена Ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 сот., опр. разом 2 К 90 сот. *Казки народні

Ч. 1 і 2 по 50 сот., опр. разом 1 К. 30 сот. *Байки Брянчанінова 30 сот. *Байки братів Ґмірів 50 сот.

Виданя без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 сот. ***Китиця желань** 2. розширене виданє 40 сот. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 сот. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 сот., опр. 1 К 10 сот. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 сот. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 сот. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 сот. ***В. Чайченко**: Дума про княгиню Кобзаря 10 сот. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 сот. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 сот. ***Дніпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 сот. **Дніпрової Чайки**: Коза дереза 1 К 60 сот. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К 20 сот. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 40 сот. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землі 1 К 20 сот., опр. 1 К. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сот. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка історія педаґоґії 1 К 20 сот. ***Василь В-р**. Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 сот. **Василь**. Подорож до краю Ліліпутів 50 сот., опр. 64 сот **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-україн. письменьства 30 сот. ***Мальота**: Без родини 80 сот., опр. 1 К 20 сот. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 сот. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 сот., опр. 70 сот. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 сот **Сальо**: Новос. учебник для III. кляси ґімназ. 1 К 30 сот. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 сот. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 сот. **Др. Мих. Пачовский**: Билини і думи 20 сот. **Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К 40 сот., опр. 2 К 80 сот., в полотно 3 К 10 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 40 сот. ***Ів Спілка**: На чужині 40 сот., опр. 54 сот. **А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 кор. 20 сот. **Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 сот., опр. 54 сот. **Олекса Катренко**: Оповіданя 40 сот., опр. 54 сот. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 сот., опр. 60 сот. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. **Оповіданя** для дітий 40 сот. опр 54 сот. **Картки** з історії України-Руси. 40 сот. **А. Кримский**: Переклади 40 сот. опр. 44 сот. **А. Пушкін**: Байки 30 сот. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 сот., опр. 44 сот. **Марта Борецка**, істор. оповід. 64 сот., опр. 84 сот. **Марко Вовчок**, оповіданя I. часть 30 сот., опр. 44 сот. **Поеми О. Кониського** 30 сот., опр. 44 сот. **Ґр. А. Толстой**: Казки 40 сот., опр. 54 сот. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 сот., опр. 34 сот.

Книжки назначені **зьвіздкою** *апробовані Радою Шкільною* на нагороди пильности, а »Огород шкільний« поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства ім Шевченка ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарни Ставропігії.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Від огню обезпечайте ся тілько в »Дністрі«.

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«).

одиноке руске товариство асекурацийне, обезпечає будинки і всї предмети движимі против огневих шкід.

»Дністер« припоручили Преосьвящ. Ординарияти Всеч. Духовеньству і вірним всїх трех Епархій.

Фонди ґваранцийні »Дністра« з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий . . .	311.540 кор. 11 сот.	разом 520.406 кор. 65. сот.
Резерва премії	171.942 „ — „	
Резерва специяльна . .	6.000 „ — „	
Фонд емеритальний . .	30.924 „ 54 „	

Тарифи »Дністра« умірковані. Надвижка річна розділяє ся між членів в формі звороттів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту в премії.

»Дністер« виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2,120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпроволочно в присутности Делеґата і 2 членів.

Полїси »Дністра« принимають при позичках гіпотечних: Банк краєвий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долинї, Снятинї, Городенцї, Теребовли, Заліщиках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЄ треба обезпечатись тілько через »Дністер« в Товаристві взаїмн обезпеч. в Кракові; з таких обезпечень через »Дністер« іде часть провізиї на рускі публичні добродійні цїли; полїси і квіти видає Краківске Товариство рускі.

»Дністер« пошукує спосібних аґентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько аґенций »Дністра«. Аґенти заробили вже 274.964 кор. провізиї.

Зголошеня о аґенциї треба вносити до Дирекциї у Львові.

На житє обезпечайте ся тілько через »Дністер«.

Селяне убігайте ся тілько о аґенциї »Дністра«

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшна.

Проґрама від 16. червня до 30. червня 1901.

При співучасти військової музики 80. п. п.

1) **Adela Moraw**, перша субретка ц. к. прив. театру на Йосифштаді у Відни. 2) **Gileman**, сензацийна тресура псів і котів. 3) **Pietro Basalari**, вокальний феномен з консерваториї в Римі. 4) **Les Alex Cararangeot**, винахідники воздушних танців tourbillon. 5) **The Geottjer's**, найлїпші в сьвітї комічні акробати. 6) **Lina Goltz**, субретка театру Ганца в Гамбурзї. 7) **Орхестра**. 8) **Трупа Borsini**, акробати головою на голові на двох кружляючих кулях. 9) **Mercedas**, ексцентрична двійка. 10) **The 5 Bruston's**, комічна пантоміна на біциклях п. з. »Уродини з перепонами«. 11) **3 Brothers William's**, незрівнані еквілїбристи par excellence.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В недїлю і сьвята два представленя. Що пятницї **High Life** представленє. Білети вчаснїйше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

За знамениті вироби преміований ц. к. державною медалию.

F. MORAVUS,

Brünn, Grosser Platz,

укінчений слухач технїчної школи для виробу годинників в Белї (Швайцария), виробляє і доставляє годинники на **вежі, церкви, школи, урядові будівлї, фабрики, замки, віллї** і т. п в найточнїйшім і фаховім викінченю по найдешевших цїнах.

Цїнники на жаданє даром. Вивіз на Схід.

11—26

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

принимає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, принимає до переховання папери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституциях заграничних т. зв.

Депозити сховкові
(Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касї панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно і дискретно** переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднїйші зарядженя.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділї депозитовім.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд посп.	Поїзд особ.	приходить о годинї	до Львова
		6·10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня
		6·20	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Гусятина
		6·46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк
		7·45	з Янова
		7·40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче
		8·00	„ „ на дв. головний
		8·10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока
		8·15	з Сокаля, Рави рускої
	1·35	8·50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту. Берлина
		11·45	з Ряшова, Любачова, Самбора
		11·55	зі Станиславова (Кересмезе, Потутор)
		12·55	з Янова
		1·10	зі Сколього, Калуша, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.
		3·14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.
		4·40	зі Самбора, Борислава, Стрия
	2·20	5·11	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.
	2·35	5·35	„ „ „ на дв. голов.
		5·50	з Кракова
	1·45	5·40	з Чернівців, Іцкан
		6·00	з Сокаля, Белзця і Любачова
Ніч			
		7·36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)
		8·50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня щод.
		9·41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно
		9·20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)
	8·40 2·31	9·50	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова
	2·15	9·40	з Чернівців, Букарешту,
		10·20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша
		10·20	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
		10·02	» » » на дв. голов.
		3·12	з Підволочиск Копичинець на дв. Підзамче
		3·35	„ на дворець головний

Поїзд посп.	Поїзд особ.	відходить о годинї	зі Львова
		6·25	до Станиславова, Підвисокого, Потутор
	1·55	6·30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	2·08	6·43	» » » дв. Підзамче
		6·35	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
	8·30 2·55	8·40	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина
		9·00	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.
		9·15	до Янова
		9·25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.
		9·42	„ » » дв. гол.
		10·20	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова
	2·40	10·25	до Чернівців,
		1·25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в недїлї і сьвята
		2·15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в недїлї і сьвята
		3·05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
		3·15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
		3·26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.
		3·30	до Ряшева, Хирова, Любачова
Ніч			
		6·10	до Станиславова
	12·45	6·20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
		6·30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. цьвіт. 1902 щоденно
		6·35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова
		7·10	до Тернополя, Бродів дворець головний
		7·32	„ дворець Підзамче
		7·25	до Сокаля і Рави рускої
		7·52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)
		9·30	до Янова від 1. мая до 15. вересня
	2·51	10·30	до Чернівців і Іцкан
		11·00	до Кракова, Відня, Варшави
		11.10	до Підволочиск, Бродів дв. голов.
		11·32	» » дв. Підза
		4·15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
		4·45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. щод

ЗАМІТКА: Пера нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 мінут рано.

Час середно-европейский рівнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5. в подвірю, сходи II., двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский**.

З друкарнї В. А. Шийковского.